

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 29 kwietnia 2015 r.****w sprawie absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013:
wyniki, zarządzanie finansami i kontrola**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoje decyzje w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu agencji Unii Europejskiej za rok budżetowy 2013,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie działań podjętych w następstwie udzielenia absolutorium za rok budżetowy 2012 (COM(2014) 607) oraz dokumenty robocze służb Komisji dołączone do tego sprawozdania (SWD(2014) 285, SWD(2014) 286),
 - uwzględniając specjalne sprawozdania roczne ⁽¹⁾ Trybunału Obrachunkowego dotyczące ostatecznych rocznych sprawozdań finansowych agencji zdecentralizowanych za rok budżetowy 2013,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 208,
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1271/2013 z dnia 30 września 2013 r. sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów, o których mowa w art. 208 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 110,
 - uwzględniając art. 94 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, a także Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0070/2015),
- A. mając na uwadze, że w niniejszej rezolucji przedstawiono, w odniesieniu do każdego organu, o którym mowa w art. 208 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, uwagi horyzontalne towarzyszące decyzjom o udzieleniu absolutorium, zgodnie z art. 110 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1271/2013 oraz art. 3 załącznika V do Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- B. mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu istotnie zwiększyła się liczba agencji, z trzech w 2000 r. do 32 w 2013 r.;
1. przypomina o znaczeniu zadań wykonywanych przez agencje i o ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie obywateli Unii, a także o znaczeniu niezależności agencji, zwłaszcza agencji regulacyjnych i tych, których zadaniem jest niezależne gromadzenie informacji; przypomina, że agencje ustanowiono przede wszystkim po to, by przeprowadzały niezależne oceny techniczne i naukowe; zwraca uwagę, że rolą agencji zdecentralizowanych jest wspieranie Komisji we wdrażaniu strategii politycznych w imieniu samej Unii; wzywa Komisję i sieć agencji unijnych („sieć”) do poprawy ich strategii komunikacyjnych, aby zapewnić skuteczną komunikację agencji z obywatelami w celu podniesienia świadomości w zakresie wydajności i osiągnięć;

⁽¹⁾ Dz.U. C 442 z 10.12.2014.⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 7.12.2013, s. 42.

2. podkreśla rolę agencji we wspieraniu polityki UE; wzywa do szerszego wykorzystania tego zasobu wiedzy i potencjału na odpowiednich etapach procesu europejskiego semestru; podkreśla wkład agencji w działania na rzecz osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”;
3. przyznaje, że w dziedzinie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości utworzono liczne agencje, lecz przypomina o znaczeniu zadań realizowanych przez agencje i o ich bezpośrednim wpływie na codzienne życie obywateli; podkreśla, że każda nowo utworzona agencja powstała w odpowiedzi na rzeczywistą potrzebę; zwraca uwagę, że niektóre agencje działające w zakresie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości są agencjami operacyjnymi i że wykonanie ich budżetu zależy również od czynników zewnętrznych;
4. uważa, że dyskusja nad projektami rocznych programów prac i wieloletnich strategii agencji we właściwych komisjach przyczynia się do odzwierciedlenia w strategiach i programach aktualnych priorytetów politycznych;
5. na podstawie opracowanego przez Trybunał Obrachunkowy podsumowania wyników przeprowadzonych dorocznych kontroli europejskich agencji i innych organów za 2013 r. (zwanego dalej „podsumowaniem Trybunału”) zauważa, że budżet agencji na 2013 r. wyniósł około 2 mld EUR, co stanowi wzrost o 25 % w porównaniu z 2012 r. i około 1,4 % budżetu ogólnego Unii; zauważa, że wzrost ten jest spowodowany głównie nowo utworzonymi agencjami i nowymi zadaniami niektórych agencji; na podstawie podsumowania Trybunału zauważa, że agencje zatrudniają około 6 500 urzędników i pracowników tymczasowych, co stanowi 14 % ogólnej liczby urzędników Unii dozwolonej w ramach ogólnego budżetu Unii; zauważa ponadto, że dla agencji pracuje około 2 900 pracowników kontraktowych i oddelegowanych;
6. przypomina o wysokim ryzyku utraty reputacji, jaki dla Unii stanowią agencje, ponieważ mają duży wpływ na kształtowanie polityki i proces podejmowania decyzji oraz realizację programów w obszarach o istotnym znaczeniu dla obywateli Unii;
7. zauważa, że zasada opłacalności dotyczy również agencji i że powinny one wykazać swoją rzeczywistą skuteczność oraz zapewnić, aby obywatele byli dobrze poinformowani o wynikach ich działań; wzywa się do szczegółowego informowania organu udzielającego absolutorium o wykorzystaniu i wartości dodanej wspólnego zestawu zasad i podręczników dotyczących systemów pomiaru wyników, wieloletnich i rocznych dokumentów programowych, kluczowych wskaźników skuteczności działania, narzędzi sprawozdawczości i oceny;

Wspólne podejście i plan działania Komisji

8. przypomina, że w lipcu 2012 r. Parlament, Rada i Komisja przyjęły wspólne podejście do agencji zdecentralizowanych („wspólne podejście”), czyli umowę polityczną na temat przyszłego zarządzania agencjami i reform agencji; zauważa, że Komisja jest odpowiedzialna za monitorowanie wykonania tej umowy;
9. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Komisji dotyczący działań następczych w związku ze wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych („plan działania”) określony w grudniu 2012 r., a także zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron o kontynuowanie postępów poczynionych w ramach wdrażania koncepcji wyrażonych w tym planie; uznaje, że w swoim planie działania Komisja określiła szczegółowo, jak realizować działania następcze w związku ze wspólnym podejściem, i wymieniła 90 kwestii, w odniesieniu do których wszystkie zainteresowane podmioty powinny podjąć działania;
10. odnotowuje sporządzone przez Komisję sprawozdanie z postępów dotyczące wdrażania wspólnego podejścia, jej program na 2013 r. i kolejne lata, jak również podejmowane wspólnie przez Komisję i agencje zdecentralizowane starania, które umożliwiły dokonanie wyraźnych postępów; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wyjaśnienie procedur i roli jednostek kontroli wewnętrznej agencji i służb audytu wewnętrznego, zawarte w zmienionym ramowym rozporządzeniu finansowym⁽¹⁾, oraz wytyczne dotyczące strategii zwalczania nadużyć finansowych w agencjach opracowane przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
11. na podstawie informacji uzyskanych od sieci stwierdza, że agencje dokonały istotnych postępów w zakresie realizacji działań przewidzianych we wspólnym podejściu; uznaje ponadto, że zgodnie z badaniem przeprowadzonym przez sieć wśród agencji objętych planem działania wskaźnik realizacji przewidzianych działań dotyczących agencji, które zaplanowano w planie działania, wynosi 96 %;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1271/2013.

12. odnotowuje, że służby Komisji opracowały standardowe przepisy, które obejmują odpowiednie przepisy prawne, aby odzwierciedlić zasady uzgodnione we wspólnym podejściu, a także inne przepisy stanowiące zazwyczaj część aktów ustanawiających agencje; uznaje, że te standardowe przepisy są wykorzystywane jako punkt odniesienia, gdy tworzone są nowe agencje lub gdy dokonuje się przeglądu istniejących aktów ustanawiających;
13. zauważa, że w oparciu o wkład agencji Komisja opracowała wytyczne zawierające standardowe klauzule dla umów w sprawie siedziby głównej zawieranych między agencjami zdecentralizowanymi a przyjmującymi państwami członkowskimi; zauważa z zaniepokojeniem, że dziesięć agencji nadal nie podpisało umowy w sprawie siedziby głównej; nakłania te agencje, aby skutecznie zajęły się kwestią umów w sprawie siedziby głównej i potraktowały ją priorytetowo, aby zwiększyć skuteczność i obniżyć koszty; wyraża zaniepokojenie, że brak umów w sprawie siedziby głównej może mieć poważne skutki dla pracowników agencji, i wzywa państwa członkowskie, by zawarły takie umowy przed rozpoczęciem kolejnej procedury udzielenia absolutorium z wykonania budżetu;
14. uważa, iż istnieje konieczność dokonania wnikliwej oceny odnośnie do możliwości połączenia agencji wykonujących podobne zadania, nie tylko w celu uniknięcia marnotrawstwa zasobów, ale również w celu utworzenia masy krytycznej, dzięki której agencje staną się rzeczywiście skuteczne;
15. uznaje, że Komisja polepszyła swoje usługi świadczone agencjom w postaci ogólnych i szczegółowych zaleceń dzięki wykorzystywaniu informacji i sugestii przekazywanych za pośrednictwem sieci; odnotowuje, że w kontekście ograniczonych zasobów finansowych i ludzkich usprawnienia te doprowadziły do rozważenia ewentualnych środków strukturalnych w celu racjonalizacji funkcjonowania agencji; zwraca uwagę, że środki te już przyniosły rezultaty, jak wspólne korzystanie z usług przez agencje, i zachęca agencje do podejmowania dalszych wysiłków w tym zakresie;

Zarządzanie budżetem i finansami

16. przypomina, że zasada jednoroczności jest jedną z trzech podstawowych zasad księgowości – obok zasady jednolitości i zasady równowagi – niezbędnych dla zapewnienia skutecznego wykonywania budżetu UE; zauważa, że agencje zdecentralizowane nie zawsze w pełni stosują się do tej zasady; wzywa agencje do zminimalizowania błędów w tym zakresie;
17. na podstawie podsumowania Trybunału zauważa, że wysoki poziom przeniesionych środków, na które zaciągnięto zobowiązania, to nadal najczęściej pojawiający się problem w zarządzaniu budżetem i finansami oraz że problem ten dotyczył 24 agencji; przyznaje, że wysoki poziom przeniesień jest sprzeczny z budżetową zasadą jednoroczności;
18. zwraca uwagę, że w siedmiu przypadkach Trybunał Obrachunkowy ponownie stwierdził wysoki poziom anulowanych przeniesień z poprzednich lat; zauważa, że takie przeniesienia świadczą o tym, iż przeniesione środki ujęto w budżecie na podstawie przeszacowanych potrzeb lub że były one z innych względów nieuzasadnione; wzywa agencje do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, a zwłaszcza do wdrożenia sprawniejszych procesów planowania budżetowego, aby uniknąć przyszłych przeniesień, i do skoncentrowania się przede wszystkim na agencjach, które anulowały przeniesienia z poprzednich lat;
19. stwierdza, że w dniu 30 września 2013 r. Komisja przyjęła nowe ramowe rozporządzenie finansowe w celu uproszczenia zasad mających zastosowanie do agencji;
20. zauważa, że aby zapewnić większą spójność i porównywalność dokumentów przygotowywanych przez agencje, Komisja pracuje wraz z nimi nad wytycznymi dotyczącymi dokumentu programowego skupiającego plany roczne i wieloletnie, a także nad wzorem skonsolidowanych rocznych sprawozdań z działalności dostosowanym do wymogów ramowego rozporządzenia finansowego;
21. odnotowuje, że w ramowym rozporządzeniu finansowym przewiduje się składanie Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu i organowi udzielającemu absolutorium do dnia 1 lipca każdego roku skonsolidowanych rocznych sprawozdań z działalności obejmujących informacje z rocznych sprawozdań z działalności, sprawozdań z kontroli wewnętrznych i zewnętrznych oraz sprawozdań finansowych, zgodnie z wymogami poprzedniego ramowego rozporządzenia finansowego; zauważa, że sprawozdania dotyczące absolutorium są nadal przedstawiane odrębnie z uwagi na ich specjalny charakter i adresatów wstępnego sprawozdania rachunkowego;

22. ubolewa nad faktem, że w przypadku Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii oraz Fronteksu Trybunał Obrachunkowy był nadal zmuszony wydać opinie z zastrzeżeniami co do legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw ich sprawozdań finansowych; jest zaniepokojony utrzymującą się wysoką liczbą (97) uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących 35 agencji; wzywa się do dopilnowania, aby zainteresowane agencje podjęły wszelkie niezbędne środki w celu zastosowania się do uwag Trybunału;

Współpraca między agencjami – dzielone usługi i synergia

23. wyraża wątpliwości co do geograficznej lokalizacji agencji, z których wiele jest zlokalizowanych z dala od pozostałych instytucji europejskich; jest zdania, że odległość geograficzna nie jest konieczna do ochrony niezależności agencji, nie jest ona też sama w sobie zabezpieczeniem przed niepożądaną ingerencją ze strony Komisji lub państw członkowskich, natomiast we wszystkich przypadkach pociąga za sobą dodatkowe koszty podróży i utrudnia korzystanie z efektów synergii, takich jak bardziej scentralizowane usługi administracyjne i finansowe wspólne dla wszystkich lub części agencji;
24. zauważa, że wszystkie agencje przeanalizowały swoje wewnętrzne procedury administracyjne zgodnie z wcześniejszymi zaleceniami organu udzielającego absolutorium; odnotowuje ponadto, że kilka agencji już przeprowadza regularne oceny zgodnie z certyfikacją ISO (ISO 9001), zaś ich działy ds. jakości i kontroli wewnętrznej przeprowadzają audyty; uznaje, że niektóre agencje zleciły przeprowadzanie oceny ich wewnętrznych procedur administracyjnych konsultantom;
25. z zadowoleniem przyjmuje, że ramowe rozporządzenie finansowe przewiduje możliwość wspólnego korzystania z usług lub transferu usług, jeśli jest to bardziej opłacalne; przypomina, że agencje już poszukują efektów synergii, wymieniają się najlepszymi praktykami i wspólnie korzystają z usług w celu skutecznego funkcjonowania i optymalnego wykorzystania zasobów; uznaje rozwój współpracy między agencjami, która jeszcze się zacieśni w nadchodzących latach i umożliwi im dalszą realizację celów; zauważa, że 82 % agencji podpisało protokoły ustaleń z innymi agencjami; apeluje do agencji o dalsze rozwijanie ugruntowanej już współpracy i o dalsze wspólne korzystanie z usług; zachęca agencje do aktywnego nawiązywania dalszej współpracy między sobą w celu poprawy wydajności i skuteczności ich pracy;
26. na podstawie informacji od agencji stwierdza, że utworzono internetowe narzędzie komunikacji, które służy jako platforma do wymiany informacji, wiedzy i najlepszych praktyk między agencjami oraz oferuje bazę danych o dzielonych usługach w różnych obszarach oraz o nowych inicjatywach; zauważa, że współpraca między agencjami wciąż się rozwija w poszczególnych specjalistycznych obszarach oraz że w najbliższej przyszłości 65 % agencji powinno zapoczątkować nowe inicjatywy oraz podpisać nowe protokoły ustaleń z innymi agencjami;

Wyniki

27. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zawarte zostało porozumienie w zakresie wspólnego zestawu zasad na rzecz skutecznego i wydajnego zarządzania ukierunkowanego na wyniki, jak również wspólnych wytycznych dotyczących systemów pomiaru wyników, wieloletnich i rocznych dokumentów programowych oraz narzędzi sprawozdawczości i oceny; podkreśla, że ważne jest, aby się stała członkiem nowej międzyinstytucjonalnej grupy roboczej ds. wyników w celu promowania wspólnego rozumienia koncepcji dobrych i ulepszonych wyników; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o sporządzenie oceny wyników agencji na czas przed przeglądem wieloletnich ram finansowych w 2016 r.;
28. jest zdania, że skupianie sprawozdawczości na skuteczności i osiągniętych wynikach stanowi pozytywną tendencję; domaga się dalszego rozwoju systemu sprawozdawczości pod tym kątem w celu zwiększenia demokratycznej odpowiedzialności agencji;

Zarządzanie zasobami ludzkimi

29. zauważa, że w lipcu 2013 r. Komisja przyjęła komunikat⁽¹⁾ dotyczący programowania zasobów ludzkich i finansowych dla agencji zdecentralizowanych na lata 2014–2020 w celu dopilnowania, by zasoby były zgodne z ograniczeniami ustanowionymi w tym zakresie w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020;

⁽¹⁾ COM(2013) 519.

30. na podstawie informacji uzyskanych od sieci stwierdza, że większość agencji już uwzględniła w swoich wieloletnich planach polityki kadrowej, choć ze znacznymi trudnościami, wymagane zmniejszenie liczby pracowników o 5 %; ubolewa, że Komisja utworzyła dodatkową pulę relokacji w wysokości 5 % liczby pracowników, przez co faktycznie narzuciła dodatkowe cięcia w planach zatrudnienia agencji wykraczające poza uzgodniony cel 5 %;
31. na podstawie informacji uzyskanych od sieci stwierdza, że niektóre agencje, mając do dyspozycji ograniczone zasoby, już borykają się z poważnymi problemami w zakresie wypełniania swoich obowiązków; z niepokojem zauważa, że jeśli ten proces dodatkowych cięć personelu będzie kontynuowany, agencje będą miały trudności z wykonywaniem swojej pracy z taką samą dbałością o jakość, ponieważ Unia powierza im coraz więcej zadań i obowiązków; wzywa Komisję do przeglądu planu dotyczącego dodatkowych cięć liczby pracowników oraz do dostosowania go w zależności od obciążenia pracą i zapotrzebowania kadrowego każdej agencji;
32. przypomina stanowisko Parlamentu w odniesieniu do procedury budżetowej, że pracownicy finansowani ze środków pochodzących z opłat dokonywanych przez przedsiębiorstwa przemysłowe, a zatem niefinansowani z budżetu Unii, nie powinni podlegać redukcji o 1 % rocznie dokonywanej przez Unię; uważa, że Komisja powinna odrębnie traktować agencje finansowane głównie z budżetu Unii oraz przedstawić specjalne ramy dla agencji finansowanych przede wszystkim przez przedsiębiorstwa przemysłowe przy zachowaniu proporcji względem usług świadczonych przez odnośną agencję;
33. ogólnie uważa, że usprawnień należy dokonać w zakresie procedur rekrutacji i m.in. ich przejrzystości;
34. zauważa, że w ramach sieci uzgodniono ustanowienie międzyagencyjnego zespołu urzędników dochodzeniowych, którzy będą przeprowadzać dochodzenia dyscyplinarne; przyjmuje do wiadomości, że kandydaci wyznaczeni przez agencje będą uczestniczyć w tym celu w specjalistycznych szkoleniach prowadzonych przez Biuro Dochodzeń i Postępowań Dyscyplinarnych Komisji;

Współpraca sieci z Parlamentem

35. wyraża zadowolenie ze współpracy sieci z właściwą komisją parlamentarną oraz zauważa, że dyrektorzy agencji, z którymi komisja się skontaktowała w związku z roczną procedurą udzielania absolutorium, wykazali się chęcią do współpracy i otwartością; wzywa sieć oraz poszczególne agencje do dalszego rozwijania komunikacji i współpracy z Parlamentem poza procedurą udzielania absolutorium;

Konflikty interesów i przejrzystość

36. zauważa, że w następstwie planu działania Komisja opublikowała w grudniu 2013 r. „Wytyczne dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w zdecentralizowanych agencjach UE” (zwane dalej „wytycznymi”); zauważa, że wytyczne te zawierają przepisy dotyczące publikacji deklaracji o braku konfliktu interesów przez członków zarządu, dyrektorów wykonawczych, ekspertów w komitetach naukowych i innych podobnych organach oraz przez innych pracowników na podobnych stanowiskach; zauważa ponadto, że wytyczne stanowią klarowne ramy odniesienia dla strategii przyjmowanych przez agencje; odnotowuje, że kilka agencji wprowadziło nową lub zaktualizowało dotychczasową strategię zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, tak aby dostosować się do wspomnianych wytycznych;
37. zauważa, że wytyczne nie są prawnie wiążące dla agencji, i wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób można zawrzeć z agencjami bardziej wiążące umowy mające na celu promowanie przejrzystości i unikanie konfliktu interesów;
38. na podstawie informacji uzyskanych od agencji przyjmuje do wiadomości, że zaufanie obywateli Unii do instytucji, agencji i organów europejskich jest kwestią najwyższej wagi; zauważa, że agencje wprowadziły szereg konkretnych środków i narzędzi, aby odpowiednio zarządzać ryzykiem wystąpienia faktycznych i domniemych konfliktów interesów; zauważa, że 88 % agencji już przyjęło odnośne strategie zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi, natomiast w przypadku pozostałych 12 % proces przyjmowania tych strategii jest w toku; zauważa, że strategie 81 % agencji uwzględniają oddelegowanych ekspertów krajowych oraz pracowników zewnętrznych i tymczasowych;

39. zauważa jednak, że niektóre agencje nadal doświadczają trudności w realizacji swoich strategii na rzecz niezależności, zwłaszcza w odniesieniu do składu grup ekspertów oraz paneli i komitetów naukowych; zaleca, aby agencje zajęły się tą kwestią wraz z Komisją, z uwzględnieniem również zaleceń sformułowanych w ramach dochodzenia z własnej inicjatywy Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (OI/6/2014/NF) wszczętego dnia 12 maja 2014 r., przedstawionych w piśmie do Komisji dotyczącym składu grup ekspertów Komisji;
40. zauważa, że 61 % agencji już opublikowało na swoich stronach internetowych życiorysy i deklaracje o braku konfliktu interesów swoich członków zarządu, pracowników szczebla kierowniczego oraz ekspertów zewnętrznych i wewnętrznych; przyjmuje do wiadomości, że pozostałe agencje uzgodniły, iż opublikują te same informacje po przyjęciu zmienionych strategii, i oczekuje, że te agencje przyjmą zmienione strategie i opublikują te informacje bez zbędnej zwłoki;
41. zauważa, że w wytycznych nie są wyraźnie wymienieni oddelegowani eksperci krajowi, pracownicy zewnętrzni i czasowi oraz że szczególnie w przypadku tzw. niezależnych ekspertów nadal istnieje możliwość interpretacji, na przykład w przypadku pracowników naukowych, którzy wykonują również badania dla pojedynczych przedsiębiorstw lub ogółu społeczności przedsiębiorców; wzywa się do zapewnienia zharmonizowanego podejścia w tym zakresie, co pozwoli również uniknąć wszelkich pośrednich konfliktów interesów;
42. przyjmuje do wiadomości, że OLAF opracował wytyczne dotyczące strategii zwalczania nadużyć finansowych w agencjach oraz że uwzględnił w swoich pracach wkład agencji; zauważa, że OLAF udzielił wsparcia agencjom, aby ułatwić im wdrożenie tych wytycznych;
43. wzywa Trybunał Obrachunkowy do podjęcia działań następczych w związku ze swoim sprawozdaniem specjalnym nr 15/2012 „Zarządzanie konfliktami interesów w wybranych agencjach UE”;
44. zachęca Komisję do dokonywania regularnej oceny przejrzystości i integralności agencji i do przedstawiania wyników tej oceny do wiadomości publicznej;

Widoczność

45. ubolewa nad brakiem widoczności i odpowiedzialności demokratycznej agencji, ponieważ na ogół nie są one dobrze znane obywatelom i są narażone na wpływy zewnętrzne ze strony wyspecjalizowanych lobbystów, w szczególności lobbystów reprezentujących duże przedsiębiorstwa;
46. przyjmuje do wiadomości, że w 2014 r. niemal wszystkie agencje zamieściły na swoich stronach internetowych oświadczenie, że są agencjami unijnymi; wzywa pozostałe agencje do pilnego zamieszczenia takiego oświadczenia, a także apeluje do agencji o dopilnowanie, by zarówno one same, jak i ich działalność, były kojarzone z Unią;
47. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę niektórych agencji dotyczącą wprowadzenia konsultacji społecznych na temat niektórych ich strategii; zachęca agencje do kontynuowania tej praktyki;
48. w odniesieniu do odpowiedzialności społecznej zauważa, że wszystkie podpisane przez agencje umowy na usługi zewnętrzne zobowiązują podwykonawców do przestrzegania miejscowych przepisów w dziedzinie prawa pracy i podatków; przyjmuje do wiadomości, że agencje podjęły również dalsze działania w dziedzinie wspierania odpowiedzialności społecznej, które mają związek ze specyficznym profilem ich działalności albo też dotyczą społeczności lokalnych, w których funkcjonują;
49. odnotowuje w szczególności następujące działania:
 - Europejska Agencja Leków publikuje znaczną większość wyników swoich prac na stronie internetowej, aby lepiej informować obywateli i podnosić ich świadomość,
 - Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego aktywnie wspiera gminę Saloniki w analizowaniu możliwości rozpoznania i dopasowywania kwalifikacji na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz przekazuje swój wycofany z użycia sprzęt informatyczny lokalnym szkołom i organizacjom charytatywnym, stosując przejrzysty proces składania wniosków i przydziału,

- innowacyjny program działań w mediach społecznościowych realizowany przez Europejską Fundację Kształcenia w 2010 r. z okazji Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym wygrał międzynarodowe nagrody, a ponadto takie oparte na udziale podejście zastosowano następnie w innych dziedzinach działalności tej Fundacji;
50. zauważa, że tylko jedna agencja, tj. Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT), publikuje roczne sprawozdanie z działalności we wszystkich językach urzędowych Unii, natomiast trzy agencje tłumaczą podsumowania swoich rocznych sprawozdań z działalności na 23 języki urzędowe, z wyjątkiem gaelickiego;
51. zauważa, że pod przywództwem CdT sieć przeprowadziła sondaż na temat podejścia agencji do wielojęzyczności; zauważa, że z sondażu wynika, iż występuje obecnie ogromne zróżnicowanie stanowisk w tej kwestii, a także zauważa, że nie można wprowadzić jednolitej polityki językowej dotyczącej wszystkich agencji ze względu na różnych odbiorców każdej agencji, różne wymagania zainteresowanych stron, różny budżet i skalę;
52. przyjmuje jednak do wiadomości, że wszystkie agencje pracują nad tym, aby ich strony internetowe zawierały informacje w wielu językach, i dążą do tego, by przynajmniej część ich stron internetowych lub jeden zamieszczany tam dokument zawierały podstawowe informacje na temat danej agencji we wszystkich językach urzędowych Unii; zauważa, że choć podejście oparte na wielojęzyczności wymaga znacznych środków finansowych, istnieje potrzeba podjęcia przez agencje niezwłocznych działań w tym zakresie;
53. zauważa, że wyniki prac agencji są udostępniane publicznie dzięki zamieszczeniu na stronach internetowych ich rocznych sprawozdań z działalności; zauważa ponadto, że roczne sprawozdania z działalności zawierają opisy wyjaśniające w przystępny sposób, jak agencje wykorzystują środki unijne w ramach swoich budżetów; zauważa, że większość agencji sporządza sprawozdania podsumowujące wpływ ich określonych działań na obywateli Unii i wyjaśniające, dlaczego ich praca jest ważna;
54. zauważa, że wiele agencji wzmocniło swoją obecność w internecie i podjęło znaczne wysiłki na rzecz zwiększenia swojej widoczności, i z zadowoleniem przyjmuje aktywne podejście w tym zakresie; ponadto zachęca agencje do zwiększania widoczności za pomocą innych narzędzi, takich jak sieci społecznościowe, dni otwarte, obecność na targach czy inne podobne narzędzia, w celu dopilnowania, by obywatele europejscy byli należycie i w przejrzysty sposób informowani o pracy agencji;

Kontrole wewnętrzne

55. zauważa, że w odniesieniu do 10 agencji wydano łącznie 17 uwag dotyczących kontroli wewnętrznej, co stanowi postęp w stosunku do roku 2012, kiedy to sformułowano na ten temat 34 uwagi w odniesieniu do 22 agencji; zauważa, że w czterech przypadkach kwestie te dotyczyły wdrożenia norm kontroli wewnętrznej, które na koniec roku nie były przyjęte lub zostały przyjęte, ale jedynie częściowo wdrożone, lub w stosunku do których działania naprawcze były wciąż w trakcie realizacji; zauważa, że w stosunku do 2012 r. sformułowano mniej uwag dotyczących zarządzania aktywami trwałymi i dotacjami;
56. zauważa, że w ramowym rozporządzeniu finansowym doprecyzowano rolę Służby Audytu Wewnętrznego Komisji i jednostek audytu wewnętrznego agencji poprzez określenie założeń usprawnionej koordynacji prac, wymiany informacji i ogólnej synergii między nimi; zauważa, że ramowe rozporządzenie finansowe daje agencjom możliwość wspólnego korzystania z jednostek audytu wewnętrznego, i wzywa je, by w miarę możliwości to robiły;
57. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o to, by w dalszym ciągu koncentrował się na kontrolowaniu należytego zarządzania finansami agencji, a mianowicie na gospodarności, skuteczności i efektywności wydatkowania przez agencje środków w związku z wykonywanymi przez nie zadaniami;

Agencje samofinansujące się

58. ponownie podkreśla, że organy Unii, do których nie mają zastosowania przepisy finansowe określone w ramowym rozporządzeniu finansowym, powinny – dla zachowania spójności – ustanowić w razie potrzeby podobne przepisy⁽¹⁾; podkreśla, że kwestia obecnych nadwyżek musi zostać rozpatrzona możliwie jak najszybciej i należy zbadać możliwość przeniesienia środków do budżetu Unii; pozostawia tę kwestię do rozpatrzenia międzyinstytucjonalnej grupie roboczej ds. wyników;

⁽¹⁾ Obecnie CPVO (Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin) w Angers i UHRW (Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego) w Alicante.

Inne uwagi

59. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte przez agencje, aby rozwiązać kwestie opłacalności i wpływu na środowisko w odniesieniu do środowiska pracy; zachęca agencje do poszukiwania dalszych rozwiązań w odniesieniu do zarządzania pracą i budynkami, racjonalnych pod względem kosztów i przyjaznych dla środowiska, a także do zwiększania użyteczności rozwiązań cyfrowych, takich jak wideokonferencje, w celu zmniejszenia kosztów podróży i innych wydatków;
 60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji agencjom objętym obecną procedurą udzielania absolutorium, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).
-